

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/23/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514210311
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7514210311.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudcov JUDr. Viery Bodnárovej a JUDr. Ľuboša Kunaya v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 723 803, zastúpeného JUDr. Tomáš Kušnir, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: T. L., I.. X.X.XXXX, bývajúceho W. I. Z., Y. XXX/X, XXX XX W. I. Z., o zaplatenie 173,52 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 30.6.2015 č.k. 10C/214/2014-55 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice-okolie ako súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 173,52 eura s 9 % ročným úrokom z omeškania od 11.9.2010 do zaplatenia, kapitalizovaného úroku z omeškania vo výške 1,94 eura, ako aj náhrady trov konania.

2. Žalobca svoj nárok uplatnil z titulu neuhradených splátok úveru na základe Zmluvy o splátkovom úvere č. 0446529515 uzavretej dňa 14.9.2005 medzi žalovaným ako dlžníkom a Slovenskou sporiteľňou a.s. ako veriteľom, ktorou bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 50.000 Sk, t.j. 1.659,70 eura, pri úrokovej sadzbe 17,30 % ročne. Žalovaný riadne nesplácal dohodnuté splátky, čím porušil svoju povinnosť, ku ktorej sa v zmluve zaviazal. Následne veriteľ - Slovenská sporiteľňa a.s. dňa 28.09.2011 postúpila svoju pohľadávku voči žalovanému na žalobcu. Ku dňu postúpenia pohľadávky činila dlžná suma 2.383,67 eura a pozostávala z istiny nesplateného úveru 1.762,39 eura, riadneho úroku 324,35 eur a úroku z omeškania 296,93 eur, ktorý si však žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalobca si uplatnil ku dňu podania žaloby 4 neuhradené splátky úveru v celkovej výške 173,52 eura s príslušným úrokom z omeškania podľa jednotlivých splátok až do zaplatenia.

3. Súd prvej inštancie posúdil nárok žalobcu v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (OZ), § 2 písm. a/,b/, zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch podľa § 657 a § 658 ods. 1 OZ, § 5 b/ zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, pričom v zmysle ust. § 101 a § 112 OZ zistil, že nárok žalobcu je premlčaný. Ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliadol totiž aj bez návrhu žalovaného na nemožnosť uplatnenia práva z titulu premlčania nároku žalobcu. Poukázal pritom na uznesenie NS SR 3MCdo//12/2014 zo dňa 21.04.2015. Argumentoval, že žalobca si v tomto konaní uplatnil splátky úveru splatné od 10.6.2010 do 10.9.2010, pričom premlčacia doba začína plynúť podľa zročnosti jednotlivých splátok, avšak žaloba bola žalobcom podaná na súd až 6.6.2014, t.j. po uplynutí zákonnej 3-ročnej všeobecnej premlčacej lehoty. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že žalobca nebol v konaní úspešný, náhrada trov konania mu neprislúcha a žalovaný síce v

konaní úspešný bol, náhradu trov konania nežiadal priznať, preto súd vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

4. V zákonnej lehote proti rozsudku podal odvolanie žalobca, ktorý navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že vyhovie žalobe žalobcu v celom rozsahu, prípadne, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, uplatnil si aj náhradu trov odvolacieho konania. Odvolanie podal z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočného zistenia skutkového stavu. Poukázal, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá zmluva o úvere v zmysle ust. § 497 Obchodného zákonníka, preto súd prvej inštancie nesprávne vec právne posúdil, keď aplikoval nesprávny právny predpis, t.j., keď posúdil zmluvu o splátkovom úvere zo dňa 14.9.2005 ako zmluvu o pôžičke podľa § 657 OZ. Zároveň použil nesprávny právny predpis aj v súvislosti s posúdením premičania uplatneného nároku, pretože správne mal aplikovať taktiež ustanovenia Obchodného zákonníka a to § 387 ods. 1 a § 397, § 392 ods. 2. Ďalej dôvodil, že zmluva bola uzavretá dňa 14.9.2015, pričom do 31.12.2007 sa vzťahovali ustanovenia § 52 až 54 OZ len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo a iné zmluvy upravené v 8. časti Občianskeho zákonníka, pričom zmluva o úvere bola upravená v Obchodnom zákonníku. V dôsledku toho sa na účastníkov úverovej zmluvy nevzťahovala povinnosť uvedená v prechodnom ustanovení § 879f ods. 3 OZ. Tvrdil, že novelizovaným ustanovením § 92 ods. 1 OZ sa nespravujú nároky vzniknuté pred 1.1.2008 a neposudzuje sa ani platnosť právnych úkonov vzniknutých pred týmto dátumom. Znamená to, že pokiaľ bola zmluva uzavretá pred 1.1.2008, kde bol dlžník spotrebiteľom, tak ako v danom prípade nie je možné práva a povinnosti vzniknuté z tejto zmluvy posudzovať podľa § 52 až 54 OZ, pretože právne vzťahy z tejto zmluvy o úvere sa spravujú ustanoveniam Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov. Súd prvej inštancie teda nesprávne aplikoval aj ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa premičacej doby, pretože bolo potrebné aplikovať práve ustanovenia Obchodného zákonníka, lebo zmluva o úvere je absolútny obchodnoprávny záväzkový vzťah, aj napriek tomu, že jednou zo zmluvných strán je spotrebiteľ. Poukázal na viaceré rozhodnutie Najvyššieho súdu (2Mcd0/3/2011, 7 MCdo/9/2014, 2 MCdo/3/2011), ale i rozhodnutia krajských súdov, z ktorých vyplýva záver, že právne vzťahy vzniknuté na základe úverových zmlúv je potrebné posudzovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka, pričom sa to týka aj otázky premičania.

5. Žalobca podával odvolanie v čase účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (účinného do 30.6.2016) a odvolací súd vec prejednával v čase účinnosti zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (účinného od 1.7.2016).

6. Podľa ust. § 470 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa ust. § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

7. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd spor prejednal na základe žalobcom podaného odvolania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania. Po konštatovaní, že odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a 380 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 27. októbra 2016, pričom verejné vyhlásenie bolo v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP riadne oznámené.

8. Žalobca, ako vyplýva z odvolania, uviedol odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., platného a účinného v čase podania odvolania, za súčasne platnej právnej úpravy ide dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. h/ CSP. K tomuto odvolaciemu dôvodu odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práve ide vtedy, ak súd použil právny predpis, než ktorý požiť mal, alebo ak síce použil správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

9. V prejednávanej veci odvolací súd dospel k záveru, že tento odvolací dôvod nie je naplnený. Súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, náležite zistil skutkový stav a vykonané dôkazy hodnotil v súlade so zákonom a z týchto dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam na ktorých založil aj

svoje rozhodnutie. Zo zisteného stavu vyvodil aj správny právny záver o premlčaní nároku žalobcu, a preto odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

10. Napriek skutočnosti, že Zmluva o splátkovom úvere zo dňa 14.9.2005 bola uzavretá podľa ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl. a nie § 657, 658 OZ), správne súd prvej inštancie uzavrel, že ide o zmluvu spotrebiteľskú a posudzoval ju podľa zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom k uzavretiu zmluvy. Je namieste aj použitie § 52 a nasl. OZ, pretože podľa § 879j OZ (prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1.1.2008) sa podľa doterajších predpisov posudzuje vznik právnych vzťahov a nárokov z nich vzniknutých pred 1.1.2008. Žalobca si v konaní uplatňuje nárok - štyri splátky úveru, splatné od 10.6.2010, teda tento nárok vznikol až po účinnosti úprav OZ k 1.1.2008. Odvolací súd preto v súvislosti s premlčaním nároku žalobcu s dôsledkom zamietnutia žaloby súdom prvej inštancie konštatuje, že vecne správne a zákonu zodpovedajúce sú dôvody rozsudku, s ktorými dôvodmi sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje. Súd prvej inštancie správne posudzoval plynutie premlčacej doby podľa ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 101 OZ) a pri posúdení dospel k správny právny záverom, ktoré sú v úplnom súlade s ustálenou súdnou praxou (pozri napr. nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 402/2013-10 z 19.6.2013 a uznesenie Najvyššieho súdu SR z 25.1. 2011 sp. zn. 5M Cdo 20/2009). Nemožno súhlasiť s názorom žalobcu, že právny vzťah medzi účastníkmi a nároky z neho vyplývajúce vrátane otázky premlčania práva, a to bez ohľadu na spotrebiteľský charakter zmluvy, bolo nutné posudzovať podľa Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého platí 4 - ročná premlčacia doba (§ 397 Obchodného zákonníka).

11. Je potrebné odobriť výklad súdu prvej inštancie o použití pre spotrebiteľov - žalovaných priaznivejšiu úpravu premlčacej lehoty s tým, že podľa ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa súd je povinný prihliadnuť aj na premlčanie nároku, toto ustanovenie nemá prechodné ustanovenia, t. zn., že od jeho účinnosti sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. Vyplýva z toho, že súd prvého stupňa správne ex officio posudzoval plynutie premlčacej doby podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, v dôsledku čoho konštatoval, že premlčacia doba - trojročná márne uplynula. K takémuto záveru dospela aj najnovšia judikatúra (rozsudok NS SR 8M Cdo/3/2015 zo dňa 28.5.2015).

12. Ako vecne správny potvrdil odvolací súd aj výrok súdu prvej inštancie o náhrade trov konania s tým, že žalobca nemal v konaní úspech, preto mu náhrada trov nepatrí.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1,2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, avšak trovy odvolacieho konania mu nevznikli a žalobca nemá nárok na ich náhradu, keďže v odvolacom konaní úspech nemal.

14. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 poslednej vety CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).